

Vrouwen in de Bijbel: de vrouw van Pinechas (1 Samuel 4:19-22)

• door Gerda Hoddenbagh-Los

'Hallo, ik ben de vrouw van Pinechas.' Klinkt daarin iets van trots of enthousiasme? Waarschijnlijk niet. Pinechas is een verwende, hebzuchtige, veeleisende en zelfs gewelddadige persoon (vs.12-17). Zijn zondige gedrag maakt, dat het volk geen eerbied meer opbrengt voor de offerdienst. Hij pakt wat er te pakken valt (Fp 3:19), ook op seksueel gebied. Het is algemeen bekend dat hij overspel pleegt met de vrouwen die zich ophouden bij de ingang van de tent der samenkomst. Zijn gedrag blijkt dus niet zo smetteloos als zijn dienstkleiding. Het zal je man maar wezen!

Oordeel

Nu, het is haar man. Ongetwijfeld had zij een ander beeld voor ogen toen zij met hem trouwde. God koos deze familie immers uit voor Zijn dienst (2:28)! Hij had speciale regelingen voor hun onderhoud (Lev.6:8-7:38). Bepaald niet karig. Hij vroeg en vraagt geen ascetische levenswijze van zijn dienaren, zoals de heidense goden doen. Maar Pinechas en zijn broer Hofni willen meer. Het ontbreekt hen ten enen male aan eerbied voor hun God. Vader Eli roept hen af en toe voorzichtig ter verantwoording. Zijn woorden hebben geen effect, want ook hij laat zich het toegeëigende deel van de offers goed smaken (2:29b). Maar God laat het er niet bij zitten. Hij kondigt het oordeel aan (2:30b-36) en dat oordeel is niet mals.

Enkele jaren later

Israël trekt ten strijde tegen de Filistijnen en lijdt een nederlaag. Dan komen de oudsten op het idee om de ark ten tonele te voeren, begeleid door Hofni en Pinechas. Het lijkt een goed idee, het volk is in extase (4:5). Laat God Zich dan voor hun karretje spannen?

De vrouw van Pinechas is in die tijd hoogzwanger (1Sam 4:3). De spanning stijgt. Wat gaat er gebeuren met haar man en met de ark van God? Als een boodschapper komt

melden dat de ark is buitgemaakt en dat de zonen van Eli zijn gedood, is niet de laatste, maar de eerste mededeling er de oorzaak van dat de bevalling spontaan op gang komt. Het kind wordt geboren, en de moeder is nog net in staat om hem een naam te geven: Ikabod. Dan sterft ook zij.

Uiterlijke religie

Ikabod betekent 'weg is de eer uit Israël'. Er zijn uitleggers die menen dat de moeder, als kind van haar tijd, niet meer was dan een animist en dat de ark voor haar niet meer betekende dan een religieus attribuut, een talisman zoals de heidenen die kenden. Het verlies van dit attribuut betekende dan nog meer ongeluk. God had zijn volk al eerder de rug toegekeerd. Ik heb moeite met deze uitleg. Ik zie de uitroep van deze vrouw meer als een uiting van verdriet vanwege de toestand van het volk en het aandeel van haar man daarin. (Ik moet hierbij denken aan Psalm 10:14) Haar ging de eer van de levende God aan het hart. Ikabod is het dieptepunt van alles wat zij heeft gezien in haar omgeving.

Spiegel

Wat heeft dit ons te zeggen? Ook nu is er veel religie met aandacht voor uiterlijkheden, relikwieën en extase. Op seksueel gebied wordt meer getolereerd dan de Bijbel toestaat. Ook wij menen God voor ons karretje te kunnen spannen. En waar is nog sprake van heilige eerbied voor Hem? Gelukkig is Gods heerlijkheid niet verbonden aan een attribuut of plaats, maar aan de heerlijke persoon: Jezus Christus. Hem mogen we eren, wat er om ons heen ook gebeurt.

Vraag: Misschien herken je iets van deze geschiedenis in je eigen omgeving. Op welke manier kun jij dan toch God en Zijn Zoon eren?